

365 วันเพื่อเรียนรู้คำว่า "รัก"

นำเสนอเมื่อ : 29 มี.ค. 2552

365 วันเพื่อเรียนรู้คำว่า“รัก”

เด็กผู้หญิงคนหนึ่งนั่งเหงาอยู่ริมรั้วเธอมองดูกระถางต้นไม้ที่แห้งเฉา ดินแตกระแหง แต่ยังมีเมล็ดพืชงอกงามอยู่ในนั้น เธอเก็บเมล็ดพืชนั้นมาด้วยความสงสัย...อยากรูวามันงอกขึ้นมาได้อย่างไร?

..วันที่ 1 เธอนำเมล็ดพืชนั้นมาปลูกในกระถางใบใหม่..รอคอยวันที่มันจะเติบโต เธออยากเห็นเมล็ดพืชโตเร็วจึงรดน้ำจนล้นกระถาง..

..วันที่ 2 เธอเฝ้าดูการเจริญเติบโตของเมล็ดพืชนั้น..ทันใดนั้นก็มีปลาทองออกมาจากเมล็ดนั้น เด็กหญิงเอาปลาทองใส่ไว้ในโหลและคิดว่าคงรอดนำมาเก็บไปจึงเอากระถางใบใส่ไว้ในเตาอบและเผาดู

..วันที่ 3 เธอเปิดเตาอบออกดูเห็นลูกไก่เดินอยู่ในนั้น มันมองมาที่เธอและเดินตามเธอตลอดเวลา เด็กหญิงมีความคิดว่าจะใส่ปุ๋ยให้มันและเริ่มเทปุ๋ยจนหมดตุ้ง และ..รอ

..วันที่ 4 มีรินบินสีแดงออกมาจากเมล็ด เธอดีใจมากนำรินบินมาผูกให้กับลูกไก่ แต่ละวันเด็กผู้หญิงจะเฝ้ารอดูว่าจะมีอะไรออกมาจากเมล็ดพืชอีก เธอมีความสุขกับการได้ดูแลเมล็ดพืช รดน้ำ พรวนดิน ให้แสงแดดที่แรงกล้า

..วันที่ 30 เด็กหญิงเบื่อกับที่จะรดน้ำ พรวนดิน ให้แสงแดด และดูแลต้นไม้ เธอรู้สึกไม่ตื่นเต้นกับสิ่งที่จะออกมาจากเมล็ดพืชนั้นเหมือนแต่ก่อน เธอทิ้งต้นไม้ในโหลโดยไม่สนใจมันอีก..ต้นไม้เริ่มแห้งเฉาไปไม่เริ่มเป็นสีเขียว ไม่มีอะไรออกมาจากเมล็ดพืชอีก..

..วันที่ 180 ใบไม้เริ่มแห้งกรอบ ดินเริ่มแตกแยกเหมือนครั้งแรกที่เด็กหญิงเจอมัน..เธอเศร้าเสียใจอย่างมาก ...วันที่ 250 เด็กหญิงรดน้ำในปริมาณที่พอเหมาะ...เธอมีความหวังที่จะได้พบสิ่งที่ทำให้ประหลาดใจอย่างที่เคยเป็น

..วันที่ 251 เธอนำกระถางมารับแสงแดดอ่อนๆตอนเช้าด้วยใจที่เบิกบานและเต็มไปด้วยความหวัง

..วันที่ 252 เธอใส่ปุ๋ยและพรวนดินให้ต้นไม้ มีลูกไก่ที่ผูกกับรินสีแดงและปลาทองในโหลอยู่ใกล้ๆ

..วันที่ 300 การเอาใจใส่ ดูแลอย่างใกล้ชิดของเธอทำให้ต้นไม้กลับมามีชีวิตชีวา...และที่น้ำประหลาดใจคือ เมล็ดพืชกลายเป็นดอกไม้สีแดงเล็กๆรูปร่างคล้ายหัวใจ... เด็กหญิงตื่นเต้นดีใจกว่าทุกครั้ง

..วันที่ 340 เธอร้องเพลงและพูดคุยกับดอกไม้สีแดงนั้นทุกเวลาที่ว่าง เธอรู้สึกมีความสุขมาก..ที่ใดคอยเอาใจใส่โดยไม่ไดสนใจว่ามันจะกลายเป็นอะไรต่อไป..เด็กหญิงไม่คาดหวังให้ดอกไม้กลายเป็นสิ่งใด เธอเพียงทนุถนอมและดูแลมันอย่างดีที่สุด

..วันที่ 365 เด็กหญิงนั่งอยู่ริมหน้าต่าง กระถางตรงหน้าเธอไม่มีดอกไม้สีแดงรูปหัวใจอีกแล้ว ดอกไม้ที่เธอเฝ้าดูแลหายไป!! ..แต่เธอไม่เศร้า ไม่เสียใจ ไม่ร้องไห้ เพราะเด็กผู้ชายคนหนึ่งยืนอยู่ริมหน้าต่าง เขาสามารถพูดคุยกับเธอ ยิ้มให้เธอ ไปทุกที่กับเธอ เข้าใจเธอ และเธอก็ไม่เคยเหงาอีกเลย.....

**** คุณรู้หรือยังว่าดอกไม้สีแดงรูปหัวใจกลายเป็นอะไร? ****

เด็กผู้หญิงใช้เวลา 1 ปี ในการเรียนรู้เรื่องความรัก และในที่สุดเธอเรียนรู้ว่า

1. ต้นไม้แห่งความรัก หากรดน้ำ พรวนดิน ให้แสงแดดที่จัด และดูแลต้นไม้มาจนเกินไปไม่ได้แปลว่ามันจะเจริญเติบโต แต่มันอาจกลายเป็นสิ่งที่เธอคิดไม่ถึง อาจดูน่าสนใจแต่สิ่งที่โตมานั้นจะนำมาซึ่งความผิดหวัง เสียใจก็เป็นได้
2. การที่เราคาดหวังกับความรักมากเกินไปเมื่อไม่เป็นอย่างที่หวังเราจะยิ่งเจ็บปวดมากเท่านั้น และถึงแม้เราจะยอมรับที่จะสูญเสียแต่ก็ไม่มีทางหนีจากความเจ็บปวดได้
3. ช่วงแห่งการดูใจกันหากจะรักใคร่ จงปลดปล่อย "คนที่รัก" ให้เป็นอิสระ หากรักนั้นย้อนกลับมา รักนั้นก็คือของเราและจะเป็นของเราตลอดไป หากรักนั้นมีเดกลับมา รักนั้นก็มิได้เป็นของเราตั้งแต่แรก
4. การเอาใจใส่กันเป็นสิ่งที่ดีช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้ความรักคงอยู่ต่อไป
5. ไม่มีคำว่าสาย สำหรับความรักแท้ เพราะ “รัก” เริ่มตอนไหนก็ได้ด้วย
 - การรู้จักให้อภัย รู้จักลืมสิ่งที่เคยผิดพลาดระหว่างกัน
 - การรู้จักขอโทษ และไม่พยายามทำผิดอีก
 - ความอดกลั้น อดทน ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน
 - ความเข้าใจซึ่งกันและกัน แล้วปรับความเข้าใจใหม่อยู่เสมอ
 - ความไว้วางใจกัน ต่างต้องรู้จักเคารพในสิทธิส่วนบุคคลของกันและกัน จงยืนอยู่ด้วยกัน แต่อย่าเฝ้ากันหนัก เพราะว่า ต้นไม้โตๆ ก็ไม่อาจเติบโตได้ร่มเงาของกันได้
 - ความเสียสละ ไม่ยึดติด ไม่เรียกร้อง และปราศจากเงื่อนไขคุณใช้เวลาเท่าไรในการทำความรู้จักและพยายามเข้าใจในคำว่า "รัก"..... และคำว่า "รัก"ของคุณเป็นเช่นไร?